

Імпульс

№ 5 (696)
Травень 2010 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті <http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

ВКЛОНІМОСЬ ЇМ
ЗА ПЕРЕМОГУ

Колонка головного редактора

SHOW MUST GO ON!

В актовій залі університету перед публікою та журі представили 8 талановитих, ерудованих, привабливих, мужніх і при цьому абсолютно різних студентів нашого університету.

Протягом п'яти конкурсних завдань молоді люди демонстрували прискіпливому журі свої таланти: чарівність, винахідливість, ерудицію, індивідуальність, імпозантність і, звичайно ж, шарм!

Беззаперечно, що найголовнішим і інтригуючим виступом конкурсантів був феєричний творчий конкурс. Після якого склалось враження, що цьогорічні учасники конкурсу «Містер Шарм» не студенти технічного університету, не майбутні програмісти, енергетики, будівельники, радисти, екологи чи економісти, а досвідчені зірки естради – настільки якісними, потужними, різноманітними та високопрофесійними були виступи хлопців у творчому конкурсі.

Кожен учасник по-своєму приваблював і зачаровував, але згідно з правилами лише один може отримати титул «Містер Шарм».

За підсумками п'яти конкурсних змагань двоє конкурсантів Михайло Бакалюк (Інститут БТЕГП) та Віктор Ципляєв (Інститут АЕКСУ) набрали однакову кількість балів – по 144.

У результаті обговорення журі з перевагою в один голос надало перевагу Віктору Ципляєву, який і здобув почесний титул «Містер Шарм – 2010». Михайло Бакалюк отримав титул «Віце-Містер Шарм» та найголовніше – визнання публіки, оскільки, зачарувавши жіночу частину глядацької аудиторії, здобув ще й титул «Містер Шарм глядацьких симпатій».

Конкурс «Містер Шарм» уже багато років постіль проводиться у нашему університеті. Він одразу завоював свого глядача і став традиційним. Переповнена глядацька зала – прекрасне підтвердження того, що подібні заходи користуються шаленою популярністю у студентів і навіть у викладачів.

Проведення таких конкурсів необхідне не тільки тому, що show must go on, але і заради того, щоб для когось настав «зірковий час», а у когось з'явився приклад для наслідування та прагнення до самовдосконалення.

Анна ПІСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи,
головний редактор часопису «Імпульс»

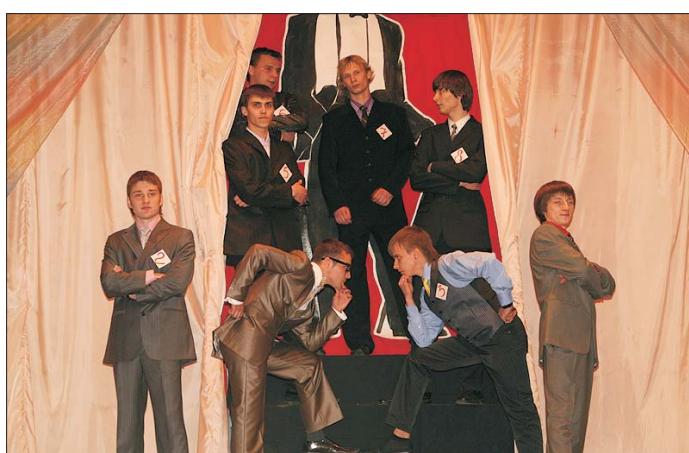
Зірковий час Віктора Ципляєва

«Віце-Містер Шарм» і «Містер Шарм глядацьких симпатій» Михайло Бакалюк (в центрі)

Вальсують переможці

РЕКТОР ВНТУ – В «УКРАЇНИ СЛАВНІ ІМЕНА»

У Києві відбулася урочиста презентація всеукраїнського видання «України славні імена». До цього престижного фоліанту внесено розповідь про ректора нашого університету, академіка Бориса Мокіна.

Натхненна творча праця, яка несе у світ добру славу про нас, як освічену, трудолюбиву й талановиту націю, наполегливість у досягненні високих наукових і освітянських показників, професійність, творчий підхід та невичерпна енергія – ось критерії, за якими обирались особистості, що склали «України славні імена». Вони власним прикладом розкривають шляхи досягнення ва-гомих результатів.

Внесення до цього авторитетного видання імені Бориса Мокіна, академіка Національної академії педагогічних наук України, доктора технічних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України, є ще одним підтвер-дженням значущих результатів його діяльності як вдалого управлінця, талановитого вченого і освітянина.

На персональному сайті Бориса Мокіна

www.mokin.com.ua розміщено інформацію про біографію, факти наукової, педагогічної, адміністративної та громадської діяльності ректора ВНТУ. Тут також оперативно публікуються аналітичні твори та його відгуки на актуальні проблеми сьогодення.

ПОКОЛІННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

9 -го травняувесь пострадянський простір святкував 65 річницю перемоги у Великій Вітчизняній війні. Це свято не обійшло о стороною жоден будинок, жодну сім'ю, тому що практично кожна родина знає про війну не з чуток, не тільки з книг чи кінострічок. Практично усі знають про це по найближчих родичах, друзях, знайомих.

Саме 9 травня впродовж усіх цих років залишається нашою загальнонаціональною радістю і гордістю. Чим далі в історію йде травень 45-го, тим гостріша наша пам'ять, величніший подвиг солдата, значущішою стає Велика Перемога та сильнішою відповідальність за майбутнє.

У цей день масштабні заходи відбувались в усіх українських містах-героях. Ветерани згадували однополчан і покладали квіти до пам'ятників полеглим. Цей пам'ятний день відзначив і наш університет святковим концертом «Низький уклін вам, дорогі ветерани», низкою тематичних заходів, проведених науково-технічною бібліотекою, покладанням вінків та квітів до пам'ятника льотчикам-визволителям та до Меморіалу Слави. Активно допустили до усіх університетських заходів патріотично виховані активісти студентського самоврядування та студентської секції профкому університету. Адже це свято не тільки тих, хто брав участь у бойових діях, виніс роки окупації і пекло концтаборів, підіймав з руїн та відроджував рідний край, віддаючи своє здоров'я, ентузіазм, енергію. Це свято також і молодого покоління. Адже саме на них покладено обов'язок збереження того, що було відвойовано ціною неймовірних зусиль – свободи своєї Вітчизни.

Рада ветеранів, профспілковий комітет, адміністрація університету насамперед подбали про транспорт. Ветеранам Великої Вітчизняної нині уже далеко за 80, декому й під 90, тож, за кожним приїздив додому університетський легковик. Теплі слова вдячності і уваги, квіти, подарунки... До 50-річчя університету вийшла ювілейна книга про історію і сьогодення нашого ВНЗ. У ній, звісно, інформація і про них, ветеранів, колишніх його викладачів і

співробітників. На згадку кожен ветеран отримав цей розкішний ювілейний фоліант. А тих, кому здоров'я не дозволило навіть попри наданий транспорт приїхати на урочистості до університету, представники ради ветеранів і профкому університету відвідали вдома, привітавши зі святом і вручивши подарунки.

Після студентського концерту за традицією запросили дорогих і шанованих гостей до університетської іdalni на святкову вечерю, де вони спілкувались, згадали свою воєнну юність, побратимів. Пом'янули тих, хто уже відійшов у вічність. Сумно, що ряди ветеранів Другої світової безжалюно рідшають. Нещодавно залишили нас гвардії полковник Василь Овсійович Компанець, кандидат технічних наук, доцент, інвалід ВВв Олександр Миколайович Кузьмін...

Ми, послідовники Великої Перемоги, схиляємося перед ратним подвигом солдатів. Низький уклін усім ветеранам за подвиг та самовіддану працю, усім, хто виніс на своїх плечах тяготи військового лихоліття, пересилував біль, кров і смерть. Низький уклін і вдячність нащадків усім, хто підняв країну з руїн, хто всім своїм життям показав, яким має бути покоління Переможців!

Анна ПИСКЛЯРОВА,
проректор з виховної роботи

Підпис до світлин на обкладинці: **Колишній рек-
тор ВПІ, доктор технічних наук, професор
Іван Васильович Кузьмін (перший ліворуч), по-
руч гвардії полковник Микола Степанович Ма-
каренко, колишня партизанка Надія Павлівна
Уютова, далі Альфред Леонідович Доброволь-
ський, Дмитро Микитович Стукаленко, пол-
ковник медслужби у відставці Павло Полікар-
пович Коба, полковник-інженер Василь Йосипо-
вич Коваленко, Віктор Михайлович Сенников,
гвардії полковник у відставці Броніслав Семено-
вич Бугорський**

Зарубіжні гості

НАЙВАЖЛИВІШИЙ КРИТЕРІЙ – ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ

Вітала з півстолітнім ювілеєм наш ВНТУ делегація технічного університету імені Георге Асахі міста Яси (Румунія) – декан факультету матеріалознавства, професор Юліан Іоніца, голова вченої ради факультету, професор Георгію Бедеру та професор Іоан Русу.

Гости привезли поздоровлення від почесних професорів нашого ВНТУ – колишнього ректора Яського технічного університету Віталія Білоусова і колишнього декана факультету матеріалознавства Адріана Діми. Румунські науковці вручили посвідчення членів Вченої ради і почесних професорів університету імені Георге Асахі ректору ВНТУ, академіку Борису Мокіну й директору Інституту машинобудування і транспорту, професору Юрію Буренникову, підписаних ректором ЯТУ Іоном Гурмою.

– Ваш Вінницький національний технічний університет зробив суттєвий крок вперед за час, коли ми були тут востаннє – за два роки. – Говорить **професор Юліан Іоніца**. – Тому ваш університет має вагомий шанс внезабарі інтегруватися у європейський освітній простір. Слід розробляти європейські навчальні програми. Румунія пройшла такий же шлях десять років тому, робила те ж саме. Це було досить важко. Навчальний процес у румунських університетах донедавна був та-кий же, як нині в Україні. Але тепер він повністю відповідає європейській моделі за усіма трьома рівнями: студентським, магістерським і докторським. Для України було б добре використовувати наш досвід, адже ви тоді уникнете деяких типових помилок і рухатиметьесь у Європу швидше, аніж ми. Найважливіший критерій – якість навчання. Актуальним є обмін студентами і професорами між університетами Європи. Такі програми обміну Євросоюз фінансує. Актуальним є й обмін інформацією. Тут теж немає жодних перепон. У технічного університету ім. Георге Асахі дуже хороши стосунки з вашим університетом, особливо з Інститутом машинобудування і транспорту, який очолює професор Юрій Буренников. У червні ми чекаємо з вашого університету одного професора і двох-трьох аспірантів або магістрантів, які мають приїхати до нас на молодіжний науковий конгрес. Кілька разів студенти вашого Вінницького технічного університету приїздили в Яси, і наші румунські студенти приїздили до вас у Вінницю. Зараз ми пробуємо вирішити питання, щоб спільно Яський і Вінницький університети брали участь у програмах Європейського Союзу. Хоча нині через кризу багато освітніх програм Євросоюзу блоковано. Чекаємо, коли вже нарешті криза минеться. Можливо, через півроку, як світові економічні негаразди пройдуть, наша співпраця значно активізувється. Маємо дві програми: одна – це наукові дослідження, а інша – стосовно мобільності студентів і професорів у європейському науковому просторі.

– Професор Буренников є членом редакційної колегії одного з наших престижних наукових бюллетенів. Юрій Анатолійович – висококласний спеціаліст. – Продовжує пан Іоніца. – Окрім власне наукового співробітництва між нами

склалися дуже приятельські стосунки. Без особистої приязні, на мою думку, налагодити результативну наукову співпрацю майже неможливо. Люди в житті повинні допомагати один одному, і в науці також, адже по одному значно важче. Дружба – це мотор наших наукових досліджень. Результати нашої спільноти кількарічної роботи, ми уже надрукували і в нашему науковому бюллетені, і в науковому журналі «Вісник ВПІ», який видається вашим університетом, і в інших ваговитих наукових бюллетенях Румунії.

– Аби вийти на світовий науковий ринок, слід обов'язково друкувати свої праці англійською. – Приєднується до розмови **професор Георгію Бедеру**, редактор англомовного наукового бюллетеня Яського технічного університету. – Тільки тоді вченого визнають за кордоном, коли його праці відомі у науковому світі. Наш бюллетень друкує науковців з багатьох країн – Японії, США, Німеччини, України...

За спостереженнями гостей, румунські й українські студенти не різняться: такі ж життерадісні, допитливі і оптимістичні. Але у Румунії учні в школі навчаються 12 років, тому в університет приходять уже цілком дорослі, серйозні люди, які виважено роблять свій фаховий вибір. А ще румунські студенти мають змогу місяць, півроку, рік – залежно від бажання чи потреби, навчатися за кордоном в обраному університеті. Усі румунські студенти вільно володіють англійською мовою, багато хто знає німецьку і французьку. Навчаються румунські студенти і в Італії, і в Португалії, вивчаючи мову тієї країни, куди виїздять на навчання. Буває не обов'язково вивчають португальську чи іспанську, але англійська – це конче необхідно. Важливо розумітися в культурі того

Посвідчення почесного професора університету ім. Георге Асахі директору Інституту машинобудування і транспорту ВНТУ Юрію Буренникову вручає декан факультету матеріалознавства, професор Юліан Іоніца

народу, тієї країни, куди їдеш. А щоб розуміти, слід таки знати мову.

Державні університети в Румунії не повністю фінансуються державою, лише на 70-80%. Тож, решту кожен навчальний заклад має заробити сам. Насамперед зачучаючи студентів-контрактників.

На факультеті матеріалознавства, який очолює професор Юліан Іоніца, навчається 1100 студентів:

— Маємо 5 спеціальностей, 5 магістерських напрямів, дві наукові школи. Зараз дуже не просто нам набрати першокурсників, адже багато молоді прагне навчатися за кордоном. Або й просто працювати за межами країни. Одразу після 12 класу юнь почали виїздити в Західну Європу. Спочатку працюють, а потім навчаються там. Це для нас проблема, велика проблема — аби молодь навчалась у нас, а потім уже виїздила за кордон працювати. Інженерні спеціальності популярні серед молоді

Румунії, вірніш, зараз знову стають популярними. Особливо популярна гідроенергетика, комп'ютерні науки, архітектура, будівництво, електроніка. Сюди найочіше молодь іде навчатися, адже таким фахівцям не важко знайти роботу і в дома, і за кордоном.

— Базуючись на навчальному і науковому співробітництві між нашими університетами, ми повинні турбуватися насамперед про студентів. — Наголошує професор Юліан Іоніца. — Студенти — це інтелектуальне майбутнє нації, через кілька років вони представлятимуть наші країни у світі. В Україні великий потенціал, тому вона дуже цікавить Євросоюз. У Східній Європі поки лише Польща і Румунія є найбільшими у Євросоюзі. Коли ж приєднається Україна, вона буде найбільшою країною за кількістю населення. Але тоді у вас буде вільний ринок, і він усіх змусить жити по-новому.

УРЯДОВА НАГОРОДА — ПРОФЕСОРУ ВНТУ

За вагомий особистий внесок у забезпечення розвитку вітчизняної науки і освіти, сумлінну працю та з нагоди Дня науки урядовою нагородою — Почесною грамотою Кабінету Міністрів України вішановано завідувача кафедри моделювання та моніторингу складних систем нашого університету, директора Інституту докторантур, аспірантур та магістратури, доктора технічних наук, професора Віталія Мокіна.

Донедавна Віталій Борисович був радником міністра охорони навколошнього природного середовища України, а зараз є радником голови Держводгоспу України.

14 травня у великий конференц-залі Міністерства освіти і науки України відбулась урочистості з нагоди Дня науки. У засіданні взяли участь Віце-прем'єр-міністр України Володимир Семиноженко, Міністр освіти і науки України Дмитро Табачник, заступник Міністра освіти і науки Максим Стриха, Перший заступник Міністра охорони здоров'я Василь Лазоришинець, голова Державного комітету України з питань науково-технічного та інноваційного розвитку Борис Гриньов, віце-президент Національної академії наук України Валерій Геєць, президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень, президент Національної академії медичних наук України Олександр Возіанов, президент Української астрономічної асоціації Ярослав Яцків, голова Ради проректорів з наукової роботи вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації та директорів наукових установ Міністерства освіти і науки Михайло Ільченко. А також освітяни, науковці і зокрема члени Ради проректорів, яка відзначала того дня своє п'ятиріччя.

З професійним святом науковців привітав Дмитро Табачник, зазначивши, що поняття «майбутнє

України» і «майбутнє української науки» майже тотожні, адже місце кожної розвиненої держави в сучасному динамічному світі визначається її інтелектуальним капіталом. Він акцентував на важливості розвитку саме університетської науки: «Ми маємо дуже цікаві приклади успішних інноваційних проектів, реалізованих у стінах ВНЗ. І вже сьогодні за

співвідношенням власних зароблених коштів до бюджетного фінансування університети суттєво випереджають інститути НАН України». Міністр вручив діячам науки відомчі нагороди та відзнаки.

Зі святом науковців привітав і Віце-прем'єр-міністр України Володимир Семиноженко. Запевнивши, що Уряд всебічно підтримує й надалі активно підтримуватиме розвиток наукової сфери в Україні, він вручив провідним ученим державі урядові відзнаки. Вручаючи нагороду професору Віталію Мокіну, Володимир Петрович приємно відзвивався про наш Вінницький національний технічний університет, де він, до речі, є почесним професором.

Так тримати!

Сходження на кавказькі вершини

У Тблілі на Кубку Векуа студенти ВНТУ здобули перше місце у командному заліку. А Віталій Невідомий, поступившись лише бронзовому призеру першості світу, став другим.

Команду ВНТУ нагородили і спеціальним призом імені видатного грузинського математика Н.І.Мусхелішвілі, як краща команда гостей, що брала участь у змаганнях.

Минуло вже два роки з часу, як закінчили наш Університет члени «зіркової» збірної ВНТУ з програмування: Дмитро Коржик, Дмитро Білоус та Богдан Власюк – двічі фіналісти першості світу. У 2005-му вони стали першою «не столичною» командою північно-східної Європи, яка увійшла до фіналу першості світу. У 2007 році наші хлопці, неодноразові чемпіони та призери України, повторили свій успіх.

А потім – «зміна покоління». 2008-го команда ВНТУ уперше за час існування Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування не увійшла до складу її призерів і лише з п'ятим результатом отримала диплом III ступеню у її півфіналі.

Але «молода» команда, яку очолив студент групи 1ІС-06 Віталій Невідомий, не збиралася здаватися. Розпочалися наполегливі тренування, результат яких не забарився. Уже у 2009 році команда стає другим призером півфіналу Всеукраїнської олімпіади, а її лідер Віталій Невідомий – абсолютним переможцем Всеукраїнської олімпіади з інформатики. Згодом – вдалий виступ у Кубку Векуа (Тблілі), де команда посіла друге місце, поступившись лише золотим призерам першості світу (вони на той час уже не були студентами, що допускається правилами змагань). А в особистому заліку Віталій став третьим, пропустивши вперед лише тих же золотих призерів першості світу.

Достойним став і виступ молодої команди у півфіналі першості світу 2009 р. – десяте місце серед сорока п'яти кращих команд південно-східної Європи! А потім – чудовий виступ у Новосибірську, де команда посіла шосте місце серед 48 кращих російських команд, які є світовими лідерами! Достатньо сказати, що в цих змаганнях виступали три чемпіони Росії різних років та одинадцять команд, які отримали право участі у фіналі першості світу! При цьому наша команда залишила позаду діючого чемпіона Росії, пропустивши вперед лише п'ятьох фіналістів першості світу з Москви та Санкт-Петербурга!

I ось новий 2010 рік. Рік напруженої праці та нових сподівань. Зауважимо, що задля запобігання складної ситуації зі зміною покоління, перша команда ВНТУ у складі Віталія Невідомого, Олексія Стакха та Костянтина Щепановського взяла шефство над юною командою першокурсників, до складу якої увійшли Михайло Гранік, Сергій Кашубін та Максим Матейчук. Щотижневі тренування дали свій результат і на зимову школу з

програмування у Харкові вирушили вже дві збірні ВНТУ. Зимова школа – це важке випробування і для досвідчених олімпійців. Вісім днів лекцій, напружених щоденних змагань, розбирання і дорішування задач – такий темп витримати не просто. І хоча наша перша команда цього разу не увійшла до числа призерів, маленьке диво створила саме друга команда. Записану у другий дивізіон (змагання для початківців) її згідно правил зимової школи після шостого туру було примусово переведено до вищої ліги через демонстрування надто високих для новачків результатів. Отримане в результаті 15 місце серед 38 «грандів» з України, Росії, Білорусі та Грузії стало

Переможець Кубку Векуа – команда ВНТУ: тренер Володимир Месюра (перший ліворуч), Віталій Невідомий (четвертий ліворуч), Олексій Стакх (п'ятий ліворуч) та організатори змагань

безсумнівним успіхом молодої команди та її наставників.

Наступним випробуванням став півфінал Всеукраїнської олімпіади з програмування, який проводився у Львівському національному університеті ім. І.Франка. Цього року команда ВНТУ була вже (як й у минулі роки) серед незаперечних фаворитів змагань. І за сорок хвилин вона випереджала найближчого суперника (команду господарів) на дві задачі, що практично гарантувало перемогу. Але тут сталося диво, яке й досі важко пояснити. Команда львів'ян, яка за 260 хвилин з напругою розв'язала шість простих і середньої складності задач, за останні 40 хвилин розв'язала 3 складні задачі! Але ж і друге місце у півфіналі з відривом у дві задачі від третього місця – теж гарний результат. І справжньою подією стало здобуття другою командою (Михайло Гранік, Сергій Кашубін та Олег Морфіянець) права виступу у фіналі Всеукраїнської олімпіади! Після дворічної перерви ВНТУ знов буде представлений у фіналі двома командами.

Лідер команди ВНТУ Віталій Невідомий на змаганнях особистого туру Кубку Векуа

Чергове випробування – олімпіада з комп’ютерних наук, в якій команда взяла участь уперше. І знову друге (після господарів) місце у командному залику, та друге місце в особистому залику Віталія Невідомого.

А далі – персональне запрошення команди ВНТУ, як призера минулорічних змагань, до столиці Грузії для участі у Кубку Векуа. Цього року команда була націлена у Тбілісі лише на перемогу. І так воно й сталося! **Перше місце у командному залику та друге місце в особистому залику Віталія, який поступився лише бронзовому призеру першості світу, котрий вже два роки, як закінчив університет.**

Вперше команду ВНТУ було нагороджено також і спеціальним призом імені видатного грузинського математика Н.І.Мусхелішвілі, як кращу команду гостей, що брала участь у IV Кубку Векуа в Тбілісі.

Зауважимо, що під час олімпіади у Грузинському університеті ім. Святого Андрія Первозваного Патріаршества Грузії відбулася також Міжнародна конференція «Інформаційні та обчислювальні технології», яка проводилася спільно з Інститутом обчислювальної математики

ім. Н.І.Мусхелішвілі. І Віталій Невідомий встиг не тільки позмагатися за перше місце на олімпіаді, але й виступити на конференції з доповіддю «Алгоритм управління мультиагентною системою маршрутизації ситуативної мобільної комп’ютерної мережі», яку було відзначено серед кращих студентських доповідей.

На відзнаку успішного виступу на Кубку Векуа, під час нагородження, команда ВНТУ отримала запрошення від керівника департаменту Міністерства у справах сім’ї та молоді Азербайджану Мамед-али Мамедова на участь у міжнародній олімпіаді з програмування, яка відбудеться у Баку в жовтні цього року.

А нині на наших олімпійців очікує Севастополь, де наприкінці травня відбудеться міжнародна олімпіада з робототехніки.

Графік змагань з програмування є дуже напруженим. Адже ще до наступного навчального року на наших олімпійців чекають у липні змагання KPI OPEN, а у серпні – літня школа з програмування у Севастополі. І це не враховуючи постійних он-лайн змагань, що проводяться з використанням Інтернет: Міжнародний Відкритий кубок, команда першість з програмування ISPC, щотижневі змагання особистої першості світу TopCoder, змагання особистої першості світу CodeJam компанії Google...

Володимир МЕСЮРА,
кандидат технічних наук, доцент,
координатор Всеукраїнської олімпіади
з програмування, тренер команди ВНТУ,
двічі фіналіст першості світу

Побажаємо ж нашим олімпійцям нових успіхів та спортивної удачі! А всіх бажаючих запрошуємо на тренування збірних команд ВНТУ з програмування, які допоможуть вам стати справжніми фахівцями своєї справи та відкриють двері у чарівний світ спортивного програмування! Про час тренування можете дізнатись безпосередньо і у Віталія Невідомого (група 1ІС-06), або у тренера команди, доцента кафедри комп’ютерних наук Володимира Івановича Месюри (аудиторія 2121 – центр електронних комунікацій Інтерцек).

Шанс

БУДЬМО the BEST!

В університеті вперше пройшли інженерні змагання. Чому саме «інженерні»? Тому що цей проект орієнтований на студентів технічних спеціальностей та проходить лише в технічних університетах. Але це не звичайна олімпіада з фізики чи математики. Інженерні змагання – це проект, який включає завдання з проектування та моделювання, це можливість проявити себе та втілити свої найсміливіші конструкторські ідеї, обмінятися думками та ідеями, поспілкуватися з студентами інших інститутів – тому знайти себе в нашому проекті може кожен!

В інженерних змаганнях, що отримали назву «Експерт», брали участь 40 претендентів на перемогу. Змагались вони в два етапи, демонструючи свої здібності, вміння логічно мислити, креативність та навики командної роботи.

За підсумком змагань:

3-е місце у команді «Максимум» Інституту ЕЕЕМ (Ігор Палько – капітан, Євген Білій, Віталій Кошкада,

**Богдан Семенько, Павло Павловський);
2-е місце у команді SP5 – Інституту ITKI (Олександр Ісаєнко – капітан, Віталій Гудзь, Олексій Поліщук, Віталій Романов, Наталія Чертова);**

А перемогу виборола команда «Торпеда» Інституту МТ (Богдан Сломнюк – капітан, Олексій Гусєєв, Олександр Косий, Роман Валисєць). Хлопці чудово впорались із завданнями, оригінально представили свої роботи та показали вміння працювати злагоджено та цікаво.

Команди-переможці отримали солодкі призи та гарний настрій.

Якщо й ви бажаєте цікаво проводити вільний час, запам’ятати студентські роки як найкращі, проявити себе як яскраву особистість та реалізувати свої цікаві ідеї – звертайтесь до нас. Такий проект є реальним для кожного технічного університету, все що потрібно – це трохи роботи, віри в себе та бажання бути the BEST. Чекаємо Ваших листів: VNataTU@yandex.ua

Наталія ПЕЛЕХ,
студентка групи 1ПЗ-09сп Інституту ITKI

ПОТРАПИТИ В ДЕСЯТКУ ОПЕРИ

У нашому університеті відбувся семінар з новітніх веб-технологій всесвітньо відомої норвезької компанії Opera Software. Компанія розробила та випускає веб-браузер Opera для персональних комп'ютерів і ноутбуків, а також мобільний браузер Opera Mini для смартфонів і Opera Mobile для мобільних терміналів.

Захід приурочено до 50-річного ювілею університету. Студенти ВНТУ мали унікальну можливість особисто поспілкуватися з представниками компанії та розробниками браузера Opera. Приїхали вони до Вінниці безпосередньо з Норвегії, оскільки свого офісу в Києві фірма не має. Okрім студентів нашого політеху гости зі Скандинавії зустрічались із вихованцями НТУУ «КПІ», Чернівецького і Львівського університетів.

Головний доповідач – Чарльз МакКетіНевіл, керівник групи стандартизації Opera Software, член наглядової ради W3C. Допомагав йому, як перекладач, безпосередній розробник ядра (двигунка) системи Олексій Хлебніков, виходець із Білорусії.

Гости розповіли про нові веб-стандарти, які незабаром будуть використовуватися в Інтернеті, значну частину часу виділивши для відповідей на студентські питання.

Чарльз в Opera працює з відкритими стандартами, у компанії цією проблемою займаються близько тридцяти осіб. Він своєрідний middle-менеджер, чия робота – курирувати, розставляти пріоритети. Okрім цього, уже 12 років розробляє стандарти для доступності веба. Це його особиста симпатія. Наприклад, є така річ, canvas в HTML 5. Чарльз зараз працює над тим, щоб він був максимально точно відмальований, і щоб у користувачів не було проблем з використанням цього рішення. А ще Чарльз – шеф підрозділу веб-додатків у W3C. Слідкує, аби все працювало максимально коректно.

– Стосовно HTML 5. Найважливішим у цьому стандарті для розробників – інтерпретація старого HTML. Сайти написані в HTML 3-4. Зараз часто між ідеєю і реалізацією сайта є велика різниця. Нині багато речей у розробці: GEO-локалізація, API для JavaScript. Усе це складові частини HTML 5. Це платформа для reach-контент рішень. Упровадження HTML 5 замінить дуже багато чого: плагіни, скрипти. Наприклад, зараз, щоб написати код для форми введення даних потрібно дуже багато чого. Потрібні коди, потрібна робота з CSS. У HTML 5 – це усе в одному рядку. Це полегшить і зробить ефективнішим життя розробників, прискорить роботу брау-

зерів. До того ж, чим коротший код, тим менше в ньому місця для помилок. А якщо відразу перейти на плюси для користувачів, то це все зведеться хоча б до того, що заряду батареї вашого ноутбука вистачатиме на довше.

Щодо браузера майбутнього, отак років через 5-10-15, у якому напрямку рухатимуться оглядачі, чи з'явиться щось революційно нове, то Чарльз вважає, що браузера стане менше. Він буде менш помітний для користувача. Але веб-документів побільшає.

– Зараз у нас є інтерфейс, Gmail, Yandex, але над ними є ще й інтерфейс браузера. У майбутньому браузера стане менше, і основний інтерфейс буде в цих систем. Якщо 5-10 років тому користувач вибирав операційну систему, то зараз браузер важливіше. Браузер ще не став основним інструментом, ми зараз десь посередині. Okрім цього, змінюється і парадигма браузера. Зараз він не тільки на комп'ютері. Браузер є і в мобільному телефоні, є в телевізорі, і набагато гостріше стала відчуватися необхідність синхронізації цих даних, щоб на комп'ютері, у телефоні або телевізорі був один браузер, з тими самими настройками, закладками, додатками. Opera Unite, наприклад, дуже важливий інструмент для рішення цієї проблеми. Тепер не потрібно заливати фотографію на Facebook або кудись ще, щоб показати її друзям, тепер можна зробити це самостійно в кілька кліків. Браузер стає усе більш індивідуальним. Аж до того, що в нього можна вмонтувати платіжну систему.

Як позначилося на популярності Opera введення екрану вибору браузерів у Windows 7?

– Загалом я думаю, якось позначиться, але з часом. Щось зміниться, можливо, уже змінилося, але побачимо ми це не швидко. Ринок став більш відкритим. Найважливіше, що в людей з'явився вибір. У довгостроковій перспективі це дозволить розробникам не зосереджуватися на заточуванні сайта під конкретний браузер, а робити сайт, що буде коректно відображатися в усіх з них. Один із найскравіших прикладів – IE6. Коли браузер з'явився, він був країцим, під нього усі писали. Розробники інших браузерів копіювали всі коди, включаючи баги. Зараз ситуація інша. Це впливає на якість коду, і я думаю, що з часом такі застиглі продукти, як IE6 просто підуть з ринку. Ось вам і ще один аспект – IE6, по суті, відкочував увесь ринок розробки назад. Була така мова – XHTML, вона здавалась світлим майбутнім веба. Але IE6 відображав її, як звичайний HTML, що звелог переваги до нуля. До того ж ситуація не змінилася й у IE7 чи IE8.

Чим пояснити таку популярність браузера Opera серед українських користувачів?

– Якщо поговоримо про те, чому Opera не так популярна на Заході, то причина в тім, що платну версію там купували не дуже охоче. Західний користувач звик платити, але він одержував браузер разом з операційною системою, і нащо купувати ще один, було не зовсім зрозуміло. В Україні це питання не так важливе для користувачів. У нас і донині тут багато користувачів, але мало грошей. Саме тому тут люди одержували Opera безкоштовно, так само як і IE, і робили усвідомлений вибір.

Opera Software часто посилає своїх фахівців для співпраці з університетами, аби там читали лекції. А тому практикують таку річ, як Opera Campus Crew – мережу представників фірми. Це головним чином студенти. Особливої роботи немає, лише допомога в організації

подібних семінарів. В охочих до такої співпраці занотували E-mail.

А ще Opera Software має ідею зібрати у себе десять найкращих програмістів світу.

– Отож, якщо відчуваєте в собі талант, то сміливо пишіть нам – ми розглянемо вашу кандидатуру. Якщо нам підійде, допоможемо з візами, допоможемо з переїздом. Можна буде працювати у будь-якому нашому офісі в Норвегії, Швеції, Польщі, Чехії, Китаї, Кореї – де ви захотите. – Щиро запевнив Чарльз.

А ще він розповів, що нині кількість користувачів Опери сягає понад 50 мільйонів. І росте на 50% щороку. Донедавна на 4 позиції в світі за цим показником була Україна, а тепер нас обігнав Китай. Загалом Інтернетом сьогодні послуговуються два мільярди осіб. Наступний мільярд приєднається дуже швидко – в наступні 2-3 роки. Нові користувачі Інтернету виходитимуть у мережу не з комп’ютерів.

У більшіх країнах до всесвітньої павутини під’єднуються з мобільних телефонів. Там, розповідає Чарльз, почасти Інтернет-кафе являє собою 5 мобільних телефонів, які заряджаються від автомобільного акумулятора.

Але й заможні теж використовуватимуть не звичайний комп’ютер, а інші пристрої – iPhone, iPad. Тож, Інтернет повинен працювати на усіх типах пристройів.

До того ж нині Інтернет розглядається значно ширше, аніж перегляд веб-сторінок – це лише перший етап розвитку всесвітньої мережі. Гості з Норвегії розповідали, як Інтернет зробити середовищем, платформою для додатків, адже студенти технічних спеціальностей, насамперед, програмісти, мають орієнтувалися, в якому напрямі іде розробка веб-додатку, що сьогодні є актуальним. Як зробити Інтернет потужнішим, зробити стандарти кращими, як створюються ці нові стандарти Опери – про це була розповідь, про це були й запитання.

– Досить цікаво. Головним чином презентація стосувалась випуску нового веб-стандарту HTML5. З Інтернету уже відомо, що цей стандарт незабаром виходить, але Чарльз і Олексій дуже детально розповіли про нього, вказали його програми. – Ділиться враженнями **Олександра Кулик, третьокурсниця Інституту автоматики, електроніки та комп’ютерних систем управління (група 2CI-07)**. – Чарльз говорив англійською, але дуже емоційно, то послуги перекладача не дуже й потребувалися аудиторії. Тож, Олексій просто детальніше пояснював. Було багато моїх одногрупників, були студенти з моого потоку, зала повна.

– Справді цікаво розповідали про новий стандарт, як він реалізовуватиметься. Коли він з’явиться, ми уже знатимемо як його використовувати. – Підтримує Сашу **Дмитро Зарезенко, магістр випуску-2008**.

А насамкінець учасникам семінару за активність і допитливість подарунки – футбольки з логотипом Opera Software.

ЗНайди наших!

МАГІСТРАНТКИ ВНТУ У «ТОП-100 НАЙКРАЩИХ СТУДЕНТІВ УКРАЇНИ»

12 травня за підтримки міжнародної платіжної системи Visa стартувала VII Всеукраїнська студентська олімпіада під егідою UniCredit Group, що проводиться АКБ «Укрсоцбанк». Уже шостий рік поспіль активно у ній беруть участь найкращі студенти та магістрanti Інституту менеджменту.

I тур Олімпіади проходив через дистанційне тестування в режимі online. 20 студентів спеціалізації «менеджмент організацій з зовнішньоекономічних відносин» та «менеджмент організацій з фінансово-кредитної діяльності» відповіли на 80 питань з банківської справи, менеджменту, економічної теорії та англомовної фінансової термінології. Запитання цього року були найбільш за всі роки наближені до тих вимог до знань молодих фахівців, яких потребують нині банки-роботодавці.

Загалом, в онлайн-тестуванні взяли участь 940 студентів з 62 вищих навчальних закладів України. За результатами тестування сформований рейтинг навчальних закладів України, який відображає рівень підготовки фахівців з банківської справи та фінансів. Вихованці Інституту менеджменту нашого університету, не маючи прямого професійного спрямування з банківської справи та фінансів, посіли 11 місце серед 62 вищів України, випередивши Київський національний університет ім. Шевченка, Київський національний економічний університет ім. Гетьмана, Національний університет «Києво-Могилянська академія» та інші національні університети профільного економічного спрямування.

У десятку перших ввійшли профільні вищі: Донецький національний університет, Харківський банківський інститут Університету банківської справи Національного банку України, Львівський інститут банківської справи Університету банківської справи Національного банку України, Українська академія банківської справи Національного банку України, Тернопільський національний економічний університет, Одеський державний економічний університет та інші.

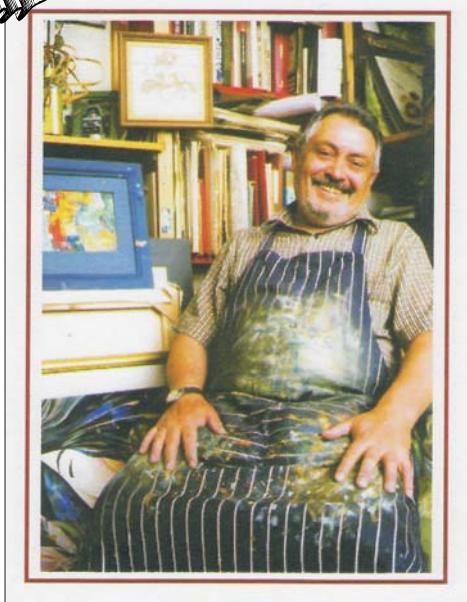
Вінницькі ВНЗ посіли: Вінницький торговельно-економічний університет Київського національного торговельно-економічного університету – 37 місце, а Вінницький національний аграрний університет – 48 місце.

За результатами тестування студенти, які набрали від 5700 балів та дотрималися встановлених вимог часу, потрапили до рейтингу «ТОП-100 найкращих студентів України». Серед магістрантів Інституту менеджменту до такого рейтингу ввійшли Тетяна Кліменко (6400), Анна Кравчук (6000), Юлія Самігулліна (6000), Ірина Сергєєва (5900). Жоден студент інших вінницьких вищів до «ТОП-100» не потрапив.

Переможці будуть нагороджені сертифікатами з правом на проходження практики у банках Unicredit Group в Україні.

НА ЧЕСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

У Центрі культурології і виховання студентів відбулася презентація нової художньої виставки, що присвячена 50-річчю від дня заснування нашого університету. Автор представлених робіт член Національної спілки художників України Юрій Іванович Кізімов, який працює в багатьох видах образотворчого мистецтва – гобелен, декоративно-монументальний розпис, графіка, живопис. Його роботи прикрашали і прикрашають приміщення нашого університету ще з середини 80-х років. Сьогодні ми можемо бачити монументальний розпис «Пори року» (осінь-зима) в ідалльні університету; гобелени «Устремління» і «Початок» в науково-технічній бібліотеці ВНТУ.

Юрій Іванович є автором таких монументальних настінних розписів, як «Моя Україна», «Місто над Бугом», «Подільський край». Найбільш визначними гобеленами є «Шаргород – земля Подільська» (Шаргород), «Відкриття світу» (Москва), «Місто над Бугом» (Київ), «Розквітай земле», «Музика», «Мистецтво», «Перлина» (Сочі). Твори митця закуплені Міністерством культури України, Міністерством культури Росії, також зберігаються у Національному музеї історії України, Вінницькому художньому музеї, в приватних колекціях України, Росії, Німеччини, Англії, Франції, США, Ізраїлю, Португалії, Польщі.

Виставка нових живописних робіт Ю. Кізімова в експозиційній залі ВНТУ сповнена світла, надії, прагнення пізнання «сущності усіх речей». Як зізнається сам автор в інтерв'ю журналу «Вінницький край», його мистецьке кредо полягає в тому, щоб передати людям своє розуміння не тільки природи, а й світу, місії людини в цьому світі. І через всі його роботи проглядає усвідомлення необхідності творити добро і прагнути добра. Його роботи переконують в тому, що світ, в якому ми живемо, насправді яскравий, красавий, чудовий, утаємничений. І саме ці миттєвості він зберігає на своїх полотнах. Але головним є те, що митець вміє через фарби, авторські художні образи, абстрактні символи запросити глядача до розмови. Роботи Юрія Кізімова діалогічні, спонукають до філософських роздумів і внутрішніх сповідальних споглядань.

Приємним є те, що наші студенти в своїх відгуках на роботи Ю. Кізімова підтверджують свою відкритість до розмови з митцем. Аналізуючи картину «Коло життя» один з магістрантів (М.Ш.) пише: «На мою думку коло – це якийсь елемент людськості – тобто тієї риси, яка неподільно повинна буди у кожній людині. Все, що поза колом – то наче риси характеру людини – «клаптики» індивідуальності особистості, того, чим людина збагачується протягом свого життя ...». Інші студенти пишуть захоплені відгуки на картини «Ієрогліф весни», «Саку-

ра», «Очікування», «Народження тиші», «Закохані кипариси». Як зізналась одна із студенток (І.К.): «Виставка спровокає чудове враження. Картини дихають свіжістю думок, весною, замріяністю. Як тільки заходиш до виставкової зали, відразу поринаєш у світ дивовижних образів та неприхованої любові до людської душі. Дійсно, необхідно бути насправді талановитою і закоханою у світ людиною, щоб творити такі образи,

які неначе легеньким вітерцем вихоплені з чарівного світу квітучої весняної пори, або вирізьблені з мрійливої думки ...».

Якщо молодь так щиро і щедро відгукується на творчість майстра, який має великий життєвий досвід, – це свідчить про те, що не переривається духовний зв'язок поколінь у прагненні до вищої людської сутності.

**Тамара БУЯЛЬСЬКА, професор,
завідувач кафедри КСПП,
директор Інституту ГПП,
директор ЦКіВС,
заслужений працівник освіти України**

50 запитань до 50-річчя ВНТУ

Гравці Інституту АЕКСУ одразу попереджали, що в цьому турнірі в боротьбі з ними «сопротивлення бесполезно»

У першому півфіналі бульдозер з факультету автомобілів ІнМТ зруйнував фортецю будівельників, а заодно й систему тепlopостачання й газопровід, відправивши команду ІнБТЕГП боротись за третє місце

Святкування золотого ювілею нашого університету не обмежувалось лише заходами 20 квітня, окрім цього були різноманітні виставки, інститутські урочистості, в цьому ряду постали й інтелектуальні змагання з брейн-рингу.

Формат святкового чемпіонату передбачав участь восьми команд сформованих з студентів відповідних навчальних інститутів ВНТУ, які змагались за олімпійською системою. Ще до початку змагань окреслилось коло фаворитів, в заявках деяких інститутських команд фігурували особи, котрі давно та успішно грають «Що? Де? Коли?», «Свою гру», ерудит-квартет, брейн-ринг. Одним з головних претендентів на перемогу не безпідставно вважалась команда ІнАЕКСУ, серед гравців якої був чи не кращий на сьогодні «кнопочник» Вінниці Олександр Стибаєв. Він був і володарем кубка міста з брейн-рингу, й неодноразовим призером подібного роду змагань у складі команди «Reject». Згодом хід змагань підтвердив, що йому не було рівних в боротьбі за «кнопку». Випередити Олександра, не припустивши фальстарту не вдалось ні кому, і ряд легких так званих «кнопочних» запитань на свій рахунок записала команда ІнАЕКСУ.

Розпочиналась інтелектуальна битва (за весь турнір було задано 50 запитань) поєдинком між екологами та машинобудівниками. І здавалось останні не витримають «екологічної інспекції» й доведеться «закривати завод, не розпочавши випуск продукції». Але з рахунку 2:0 на користь гравців ІнЕЕЕК ситуація змінилась – «опір матеріалів значно зрос», привівши до перемоги команди ІнМТ – 3:2.

По цеглинці вибудовували свою перемогу в протистоянні з менеджерами студенти ІнБТЕГП. А висока напруга енергетиків вивела з ладу (подальшої боротьби) команду ІнІТКІ. Радіотехніки пересвідчилися, що «сопротивлення бесполезно» в поєдинку з колективом інтелектуалів ІнАЕКСУ.

У першому півфіналі бульдозер з факультету автомобілів ІнМТ зруйнував фортецю будівельників, а заодно й систему тепlopостачання й газопровід, відправивши команду ІнБТЕГП боротись за третє місце. Другий півфінал відзначився тим, що автоматична система управління повністю вимкнула живлення електроме-

ханікам і заблокувала роботу електричних станцій. Результатом таких дій стала перемога команди ІнАЕКСУ над збірною ІнЕЕЕМ. Фортуна перемінила, як виведена японцями троянда, що вдень має яскраво червоні пелюстки, а ввечері білі, як той хамелеон – от про такі речі дізнавались команди із запитань, що задавав ведучий.

Поєдинок за «бронзу» впевнено вигралі енергетики, не залишивши шансів на відбудову своєї мрії гравцям ІнБТЕГП. Схожа ситуація повторилася і в головному фіналі. Напевно, після шостої години вечора опір ма-

У нашему університеті дівчата і красиці, і розумні (Іра Гриньова (ІнМ) й Іра Борщова (ІнАЕКСУ))

теріалів і тяга автомобілів значно знижуються в студентах ІнМТ, і вони не встояли перед близькою, швидкою інтелектуальною атакою гравців ІнАЕКСУ, які ще раз довели, що в цьому турнірі в боротьбі з ними «сопротивлення бесполезно».

Окрім сухо інтелектуальних перепитій брейнівського змагання його учасники були занурені в атмосферу вболівальницької підтримки. Чого тільки варте «інтелектуальне відро» екологів, пісні у виконанні Андрія Рудика та Віктора Слободянюка, а стильна форма команди менеджерів та інших учасників підкрепили, що день народження ВНТУ – це справді свято й ми його відзначаємо весело, з розумом і гумором.

Анатолій ТЕКЛЮК, голова ВОО ВУТ «Просвіта», кандидат філософських наук, доцент, заступник директора Головного центру виховної роботи ВНТУ

З розумом і гумором

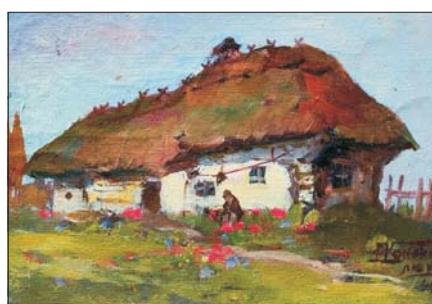
Картина+вірш

З НОВИХ ПОЕЗІЙ МИХАЙЛА СТРЕЛЬБИЦЬКОГО ДО 120-ЛІТТЯ ФЕДОРА КОНОВАЛЮКА

ПРИСУТНІСТЬ БОГА У КАРТИНІ

Присутність Бога у картині:
невидимий, бо всюди сущий,
воздав личині по святині,
кущі возвів у райські кущі.
Все висвітлив непереборно,
темнішому приклей тіні,
і світ пашить, як вічне горно,
і бджілка мислить у цвітінні.
І променя піймала склянка,
і трусять променями дзвони,
ї страждenna мати-роксолянка
не приховає лик Мадонни.
Все висвітливши нездоланно,
все розгорнув у перспективі,
і дібляться ґрунти рахманно,
і пси нітрохи не спесиві.
Хтось же є відчус — хай не нині,
не завтра на аукціоні:
присутність Бога у картині
можлива в нашому підсонні

«ХАТКА. 1944»

Хатка-хижка —
хатка мирна:
крізь епохи — хай їм грець! —
піл, ікони, піч ковирна,
комірчина і хлівець, —
все під дахом під одним,
крізь епоху вогонь і дим.

Хатка тож — ковчег і скит,
зовні... ніби риба-кит:
голова і тулууб — вгору,
хвіст — глибинам фаворит.

А якщо без аналогій,
без моряцьких порівнянь,
хатки обриси убогі,
хатка — символ бідувань.
Знак бідняцьких будувань.

Під хлівцем підвалин брак
так позначився фатально,
що хлівець у землю так,
як у води хвіст фінвала,
поринає, порина...
Але виринає хатка:
з найдавнішеньких одна,
з допотопного десятка.

«КЛАВДІЄВЕ. ЖАБ'ЯЧЕ БОЛОТО. 1948»

У Жаб'ячім Болоті,
там жаб'ячих хоромів!..
Над Жаб'ячим Болотом,
тут сонць не менше двох!
Бо Жаб'яче болото —
зразок для жабодромів,

тож і епоходромів —
для випробу епох.

Царівна Василіса —
Московії окраса —
служила не деінде
на жаб'ячим віку.
Служивши, врозумлялась,
причікувала часу,
покіль уdatний Ванька
закусовав гірку.

Французыкі королеви?
Ті звідси споживали!
Спожерли Василісу
бідову не одну.
Же тем, же — тю, — жували
та се ля ві — повчали,
московського «чавале!»
смакуючи луну.

У Клавдієвім Клавдій
нікому не перечив,
лив сльози просвітленні
на кожен жабозвук.
Все доливав Болото
слезами, світу отай.
То й маєм те, що маєм
між наших затхлих лук.

ПІСЕНЬКА НА ВІРІСТ

(заключний текст циклу «Студ і Я»,
опублікованого в номері № 3
«Імпульса»)

«Не будь молодшим за літа свої,
мужчині це, відколи світ, не личить,—
не будь в руках, в думках і на обличчі,—
не будь молодшим за літа свої.

Не будь палкішим за літа свої,
щоб не спалити молодість дочасно,
щоб те, що не горіло, не погасло,
не будь палкішим за літа свої.

Не будь мудрішим за літа свої:
в підступність

рання мудрість навертає,
рішучості тимчасом позбавляє.
Не будь мудрішим за літа свої.

А будь зіркішим за літа свої,
все примічай, нюансами живися:
колись комусь із ними пригодишася,
якщо зіркіший за літа свої».

ДЕРЕВА ВИРОСТАЮТЬ ІЗ... БІСЕРУ

У мистецтві можливо все. Розуміючи це, все одно чудуватись не перестаєш. Тим паче, що творці цих рукотворних див мають своє заняття лише за хобі.

Профспілковий комітет ВНТУ уже сьомий рік поспіль ініціює проведення виставки мистецьких робіт викладачів і співробітників університету. Нинішня виставка – ювілейна, бо приурочена до 50-річчя університету. А розгорнулась вона традиційно у виставковій залі Центру культурології і виховання студентів нашого університету.

Кандидат технічних наук, доцент кафедри комп’ютерної графіки Яніна Скорюкова власними руками «виростила» із бісеру сад дерев-символів. Апельсинове дерево – символ благополуччя, сосну – символ здоров’я та довголіття. У Янініному казковому саду є й вічноквітуче грошове дерево. І екзотична рослина на підносі – бонсай. За професійне розуміння дизайну, за оригінальність мистецької техніки улюблений викладач студентів-будівельників удостоїлася найвищого титулу виставки: звання «майстер – золоті руки».

А першокурсниця Інституту екології і екологічної кібернетики (група 2ЕКО-09) Вікторія Івчанська вирощує дерева й звірів із... звичайнісінького паперу. Дівчина розповідає, що техніка, в якій працює, – це орігамі і квіллінг. За оригінальність техніки юна аматорка-мисткиня і відзначена.

Молода викладачка Наталя Курілова здобула перше місце за... свою весільну сукню. Українські дівчата, готовуючись до заміжжя, вишивали сорочки і рушники. А Наташка мережку до мережки на щастя, на долю виплітала біlosіжнє плаття, в якому минулі осені і пішла під вінець з коханим. До речі, і свій весільний рушник наша наречена вишила теж власноруч.

Ольга Ковтун, активна учасниця і передніх виставок, очікувано здивувала своїми новими живописними роботами, за які теж отримала високу відзнаку виставки.

Творить великоліні писанки із... бісеру другокурсниця Інституту менеджменту (група МОФ-08) Оксана Неприлюдок. Довели, що добре розуміються в декоративно-ужитковому мистецтві, співробітники нашої університетської науково-технічної бібліотеки, чий колектив окремо відзначений конкурсним журі виставки за масовість та самобутність експонатів. Варт відзначити ажурне плетіння завідувачок лабораторій кафедри ТСТБ Віри Баланчук і кафедри КСПП Світлани Рикової, художню вишивку студенток Тетяни Зелінської (група ЕСМ-07) і Катерини Нагорної (група 2ЕКО-08), Ольги Гуцол, живописну майстерність співробітників КІВЦ Тетяни Андрієвої і Людмили Хльосткіні, яка премійована за відчуття кольору та вміле втілення його в творчий задум.

Слід зауважити, що профспілковий комітет ВНТУ є головним організатором і спонсором цього вернісажу. До речі, всі учасники експозиції отримали грошові призи від секції співробітників профкому ВНТУ.

Символ здоров’я та довголіття від Яніни Скорюкової

Першокурсниця Інституту ЕЕК Вікторія Івчанська вирощує дерева й звірів із... паперу

СПОРТ

Перемога на честь Перемоги

Перше місце в весняному легкоатлетичному кросі Федерації профспілок області, присвяченому 65-й річниці Перемоги «Весна-2010», здобули спортсмени нашого Вінницького національного технічного університету.

Першим добіг до фінішу, здолавши 2000 м, а отже здобув перемогу і в особистому заліку Василь Овчарук, викладач кафедри фізичного виховання ВНТУ і тренер нашої іменитої марафонки Віри Овчарук.

Василіва колега по кафедрі Діна Харіна і провідний редактор університетського комп’ютерного інформаційно-видавничого центру Валентина Голубєва виграли друге місце серед жінок (1000 м) у різних вікових категоріях.

І переможці, й інші учасники забігу отримали заочувальні премії від секції співробітників профкому ВНТУ та обкому профспілок працівників освіти і науки.

ПЕРЕМОГИ В БОРОТЬБІ

Чемпіонат України з боротьби на поясах алиш серед дорослих відбувся у Вінниці у ЦСК «Локомотив». За перемогу змагались спортсмени з Криму, Києва, Хмельницького, Могилів-Подільського, інших областей України.

Тетяна
Процюк

Ольга
Загоренко

Олександр
Вересюк

Чемпіонкою України серед жінок у ваговій категорії 48 кг стала студентка Інституту РТЗП Тетяна Процюк (група МЕ-07). Таня – кандидат в майстри спорту з боротьби сума, кандидат в майстри спорту з боротьби на поясах алиш, а також має перший дорослий розряд з боротьби дзюдо та самбо, багаторазова призерка і чемпіонка України та міжнародних турнірів з боротьби в різних вікових групах.

Срібну позицію серед жінок у ваговій категорії 70 кг виборола першокурсниця Інституту ЕЕМ Ольга Загоренко (група 5Е-09). Оля має перший дорослий розряд з боротьби на поясах алиш і є призеркою чемпіонатів України.

Обоє дівчат виконали норматив майстра спорту, але через відсутність необхідної кількості учасників їхньої вагової категорії їм це звання, на жаль, не було присвоєно.

Тренує спортсменок випускник нашого ВНЗ – заслужений тренер України Даїаурі Важа Шотайович, президент Вінницької обласної Федерації сума та боротьби на поясах алиш.

Андрій Ковалчук (1Б-07, Інститут БТЕГП) і **Олександр Вересюк** (2АБ-06, Інститут АЕКСУ) на цих змаганнях, здобувши срібло у своїх вагових категоріях (Андрій 100 кг, а Саша +100 кг), виконали норматив майстрів спорту України. 5 місцем змусив вдовольнитися Назар Назаренко (студент ІнБТЕГП), програвши з активною допомогою суддів вихід у фінал чемпіону Європи.

Тренують хлопців викладачі кафедри фізичного виховання – заслужений тренер України, професор Павло Забєлін і майстер спорту Дмитро Поліш.

Це були відбіркові змагання на Чемпіонат Європи серед дорослих, який відбудеться влітку в Прибалтиці.

А нині Сашко Вересюк поїхав на збори в Алупшу для підготовки до Чемпіонату Європи з боротьби сума, який проводитиметься в Болгарії.

* * *

Чемпіонат Вінниці з боротьби самбо

Ігор Заступ (гр. 1БС-09), категорія 90 кг – I місце;
Микола Сизов (2КІ-08), 90 кг – II місце;
Віталій Ступак (1ЕС-08), 90 кг – III місце.

Чемпіонат області з боротьби самбо

Сергій Снігур (3ЕСМ-08), +100 кг – I місце;
Дмитро Степанюк (1ЕМ-09), +100 кг – II місце;
Сергій Фірсов (2Б-08), 68 кг – V місце.

Чемпіонат області з боротьби самбо серед молоді (Ладижин)

Дмитро Поліщук (2ІМ-08), 74 кг – V місце;
Ігор Заступ, 90 кг – III місце;
Микола Сизов, 90 кг – III місце;
Віталій Ступак, 100 кг – I місце;
Ярослав Хонькович (РЕ-08), 100 кг – II місце;
Дмитро Степанюк, +100 кг – III місце;
Сергій Снігур, +100 кг – II місце.

Чемпіонат України з боротьби самбо серед юнаків (Севастополь)

Сергій Снігур, +100 кг – V місце;
Віталій Ступак, 90 кг – VII місце.

Молодіжні ігри області

Дмитро Степанюк, +100 кг – I місце;
Ярослав Хонькович, 100 кг – II місце;
Віталій Ступак, 100 кг – III місце.

Бронза «ГІПАНІСУ»

Впродовж п'яти місяців – з жовтня по квітень тривав Клубний Чемпіонат України з настільного тенісу серед чоловіків у Регіональній лізі (Центральний регіон). Вперше команда нашого міста «ГІПАНІС–ВНТУ» представляла Вінницю на цих змаганнях.

Клуб «ГІПАНІС» створений при кафедрі фізичного виховання нашого університету, діє уже багато років. Студенти та викладачі навчального закладу майже щоденно підвищують тут свою майстерність.

У клубно-командному Чемпіонаті брали участь 33 команди центрального регіону України. Вони були розподілені на 4 підгрупи, де за кількістю системою у два кола визначали переможців та фіналістів трьох фіналів. До складу команди «ГІПАНІС–ВНТУ» увійшли старший викладач кафедри фізичного виховання Володимир Тихонов та аспірант кафедри ТКСТБ Михайло Мінов. Члени нашої команди змагались на досить високому рівні, чинили гідний опір провідним командам центрального регіону України. У своїй підгрупі вінничани стали четвертими та ввійшли у другий фінал лідерами, де команди об'єднались у підгрупі та утворили фінал з 12 команд.

Бронзовий «ГІПАНІС»: Володимир Тихонов (перший ліворуч), далі Михайло Мінов і Сергій Діброва, студент ВТЕІ

Після трьох турів команда «ГІПАНІС–ВНТУ» виборола четверту позицію. Попереду був останній (фінальний) тур, який проходив у Києві в тенісному клубі «Лідер». Завдання було складне – стати призером змагань, та наші хлопці не розгубились. Тенісисти ВНТУ перемогли у 9 іграх та, програвши лише дві – командам «Ніка–Ракетка» (Київ) та «СУМДУ» (Суми) у підсумку зайняли третє місце та отримали бронзові нагороди змагань.

Для нашої команди Чемпіонат України закінчився на високій мажорній ноті, попереду наступний тенісний сезон. Сподіваємося, що у наступному Чемпіонаті Вінниччину знову представятиме команда «ГІПАНІС – ВНТУ».

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
відповідно до Закону України «Про вищу освіту»
оголошує конкурс

на заміщення вакантних посад:

Кафедра комп'ютерних систем управління	— старший викладач;
— доцент.	— асистент.
Кафедра автоматики	Кафедра вищої математики
та інформаційно-вимірювальної техніки	— доцент;
— доцент.	— старший викладач;
Кафедра лазерної та оптикоелектронної техніки	— асистент.
— старший викладач.	Кафедра технології та автоматизації машинобудування
Кафедра загальної фізики та фотоніки	— доцент;
— старший викладач.	— старший викладач.
Кафедра безпеки життєдіяльності	Кафедра автомобілів та транспортного менеджменту
— старший викладач.	— доцент;
Кафедра містобудування та архітектури	— старший викладач.
— доцент.	Кафедра опору матеріалів та прикладної механіки
Кафедра теплоенергетики	— асистент.
— доцент.	Кафедра телекомунікаційних систем та телебачення
Кафедра теплогазопостачання	— доцент;
— старший викладач.	— асистент.
Кафедра електричних станцій та систем	Кафедра мовознавства
— старший викладач.	— доцент;
Кафедра теоретичної електротехніки	— старший викладач;
та електричних вимірювань	— викладач.
— старший викладач.	Кафедра проектування комп'ютерної
Кафедра філософії	та телекомунікаційної апаратури
— старший викладач;	— доцент;
— асистент.	— старший викладач.
Кафедра електромеханічних систем	Кафедра економіки промисловості
автоматизації в промисловості та транспорті	та організації виробництва
— доцент;	— доцент;
— старший викладач.	— асистент.
Кафедра українознавства, політології і права	Кафедра адміністративного
— доцент.	та інформаційного менеджменту
Кафедра обчислювальної техніки	— доцент.
— доцент;	Кафедра моделювання та моніторингу складних систем
— старший викладач;	— доцент;
Кафедра захисту інформації	— старший викладач.
— старший викладач.	Кафедра екології та екологічної безпеки
Кафедра іноземних мов	— завідувач кафедри, професор;
— старший викладач;	— доцент.
— викладач.	Кафедра фізичного виховання
Кафедра програмного забезпечення	— викладач.

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місяця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

При первинному прийомі на роботу на будь яку посаду, при переобрани за конкурсом на новий строк працівник зобов'язаний надати довідку з Вінницькою обласною психоневрологічною лікарні ім. акад. О.І. Ющенка щодо відсутності противоказань психіатричного характеру для роботи на цій посаді.

Документи подавати ученому секретареві університету за адресою: Вінницький національний технічний університет, кімната 2204, навчальний корпус № 2, Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021. Телефони для довідок: 46-57-72, 59-84-19, 59-82-55

Студентські змагання**ЮВІЛЕЮ ALMA-MATER!**

Вже вдруге поспіль у нашому університеті відбулася Всеукраїнська олімпіада зі спеціальності «радіотехніка». Відкриваючи ці фахові змагання, перший проректор, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко зауважив, що збіг у часі з урочистостями з нагоди золотого ювілею ВНТУ є невипадковим.

Порівняно з минулим роком розширилась географія учасників: приїздналась нова команда Чернігівського державного технологічного університету, а від військових вишів – команда з трьох курсанток Одеської національної морської академії. Загалом в олімпіаді брали участь 47 конкурсантів з 17 команд провідних вишів України.

Головна боротьба за першість точилася між командою нашого університету та командою Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут», учасники якої намагалися реабілітуватися за минулорічну поразку.

Слід нагадати, що переможцем попередньої олімпіади з радіотехніки був студент нашого університету Ігор Ваховський, який успішно закінчив магістратуру ВНТУ і залишився працювати викладачем кафедри радіотехніки. Через ротацію складу цьогорічна команда ВНТУ послабилась (були включені два студенти 3-го курсу для отримання досвіду). А команда «КПІ» приїхала своїм посиленням складом.

Перемогу в упертій боротьбі здобула **студентка «КПІ» Дінара Ільясова**, яка й отримала диплом першого ступеня. Різниця підсумкових результатів склала лише два бали (89 проти 87) між нею і нашим **Сергієм Титянчуком**, який посів друге місце. Інше друге місце посів **студент «КПІ» Василь Савицький** зі **значним відставанням** від лідерів (75 балів). На цьому переможна хода команди «КПІ» не закінчилася: студент Олексій Постульга отримав заохочувальний диплом оргкомітету олімпіади за перше місце з дисципліни «Сигнали та процеси в радіотехніці», а студент Сергій Олійник отримав заохочувальний диплом оргкомітету олімпіади за третє місце з дисципліни «Цифрові пристрої та мікропроцесори».

Інші призові треті місця вибороли **Сергій Степенко** (Чернігівський державний технологічний університет), **Василь Лопушанський** (Національний університет «Львівська політехніка») та **Станіслав Коваленко** (Севастопольський національний технічний університет).

Інші студенти нашого університету хоча й не здобули призових місць, але гідно представили ВНТУ. У неофіційному командному заліку збірна команда ВНТУ з невеликим відставанням посіла друге місце після команди «КПІ»

(170 балів проти 179). окремо слід відзначити студентку 5-го курсу ВНТУ Олену Салямон, яка продемонструвала високі знання та другий рік поспіль посіла п'яте місце. Рішенням оргкомітету олімпіади Олені за вою до перемоги був наданий цінний подарунок – сертифікат на річне безкоштовне користування мережею Інтернет від нашого спонсора – компанії DataGroup. Інший спонсор – компанія Інтертелеком для переможців олімпіади надала три бездротових GPS модеми.

Змагаються радіотехніки

Загалом, як відзначили учасники змагань та викладачі – представники провідних технічних вишів України, організація та проведення цьогорічної олімпіади були на високому рівні. Члени журі, мандатної та апеляційної комісій під керівництвом завідувача кафедри радіотехніки, доктора технічних наук, професора Олександра Осадчука якісно підготувалися до проведення олімпіади. Найкращим підтвердженням цього є те, що після оголошення результатів теоретичного туру від конкурсантів не було подано жодної апеляції. Також суттєвим надбанням у порівнянні з минулоріччям була присутність представників засобів мас-медіа на нагородженні переможців. Публікації про олімпіаду радіотехніків з'явились у міських часописах «20 хвилин» та «Вінницька газета», також був підготовлений відеорепортаж телекомпанією СМАРТ.

Андрій СЕМЕНОВ, секретар оргкомітету, кандидат технічних наук, старший викладач кафедри РТ

Редакція:
А. В. Писклярова
 (головний редактор)
I. P. Зянько
 (редактор)
P. G. Гордійчук
 (відпов. секретар)
G. M. Багдасар'ян
 (техн. редактор)
B. I. Мокін
T. B. Буяльська
O. N. Романюк
O. V. Осадчук
C. V. Павлов
B. G. Лисенко
T. C. Криклива
M. P. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
 Хмельницьке шосе, 95,
 м. Вінниця, 21021,

Телефони:
 внутрішній — 22-68
 з міста — 59-82-68
 E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
 «УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
 головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Оксани Мензул
 Тетяни Крикливої

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 21.05.2010 р.
 Формат 29,7x42 1/2

Наклад 574 прим. Зам. № 2010-099.

Віддруковано у комп'ютерному
 інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
 м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
 головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59